

ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว ROMANTIC SUSPENSE

ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร*

REPRESENTATIONS OF WOMEN IN ROMANTIC SUSPENSE NOVELS BY PONGWUT RUJIRACHAKORN

หวัง ชิงหัว¹ และ วีรวัฒน์ อินทรพร²

Wang Qinghua¹ and Weerawat Intaraporn²

¹⁻²คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

¹⁻²Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University, Thailand

Corresponding Author's Email: 1113103838@qq.com

วันที่รับบทความ : 8 พฤศจิกายน 2568; วันแก้ไขบทความ 18 พฤศจิกายน 2568;

วันที่ตอบรับบทความ : 20 พฤศจิกายน 2568

Received 8 November 2025; Revised 18 November 2025; Accepted 20 November 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร จำนวน 10 เรื่อง โดยประยุกต์ใช้แนวคิดภาพแทนเป็นหลัก การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีนวนิยายและนำเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่าในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร มีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงตามบทบาทและลักษณะของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัยใหม่ที่ไม่ยอมจำนนต่อโชคชะตา แต่สามารถกำหนดเส้นทางชีวิตด้วยความสามารถ ความรับผิดชอบ และสติปัญญา นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เล่าเรื่องเลือกใช้ภาษามาแสดงให้เห็นถึงความกลัว ความหวัง ความอ่อนโยน และความมุ่งมั่นของตัวละครหญิงได้อย่างลึกซึ้ง ได้แก่ 1) ภาพแทนผู้หญิงจิตใจ

Citation:

* หวัง ชิงหัว และ วีรวัฒน์ อินทรพร. (2568). ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว ROMANTIC SUSPENSE ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(6), 1011-1033.

Wang Qinghua and Weerawat Intaraporn. (2025). Representations Of Women In Romantic Suspense Novels By Pongwut Rujirachakorn. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(6), 1011-1033.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

เข้มแข็งคือ ผู้หญิงที่สามารถควบคุมอารมณ์ มีสติ 2) ภาพแทนผู้หญิงที่มีความกล้าหาญคือ ผู้หญิงที่แม่หวาดกลัว แต่ยังคงกล้าตัดสินใจและเผชิญอันตรายอย่างเด็ดเดี่ยว 3) ภาพแทนผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถคือ ผู้หญิงได้รับการศึกษา มีอาชีพมั่นคง 4) ภาพแทนผู้หญิงที่สามารถพึ่งพาตนเองคือ ผู้หญิงกล้าตัดสินใจ ไม่รอความช่วยเหลือ และใช้ถ้อยคำเน้นความมั่นใจและเด็ดเดี่ยวของตัวเอง 5) ภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา คือ เข้าใจผู้อื่นแม่ในยามเจ็บปวด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านวนิยายของปองวุฒิ รุจิระชาครได้สร้างภาพแทนใหม่ของผู้หญิงไทยในแนว Romantic Suspense ที่ผสมผสาน “ความรัก” กับ “ความกล้าหาญ” อย่างมีมิติ สะท้อนแนวคิดสตรีนิยมร่วมสมัย สามารถเป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอดเกี่ยวกับพัฒนาการของจิตหญิงและบทบาทของเพศหญิงในวรรณกรรมแนวระทึกขวัญ-โรแมนติกของนักเขียนไทยรุ่นใหม่ในอนาคต

คำสำคัญ: ภาพแทนผู้หญิง, นิยายแนว Romantic Suspense, ปองวุฒิ รุจิระชาคร

Abstract

This article aims to analyze the representation of women in ten Romantic Suspense novels by Pongwut Rujirachakorn, employing the concept of “representation” as the main theoretical framework. The study utilizes textual analysis and presents the results in a descriptive-analytical manner.

The findings reveal that the novels depict women as modern individuals who refuse to succumb to fate but are capable of determining their own life paths through competence, responsibility, and intelligence. Additionally, the narrator’s language effectively conveys the characters’ fear, hope, tenderness, and determination. The representations can be categorized as follows: 1) Strong-willed women those who can control their emotions, remain composed. 2) Courageous women those who, despite being afraid, dare to make decisions and face danger resolutely. 3) Knowledgeable and capable women those with education and stable careers. 4) Independent women those who make decisions without waiting for help. 5) Gentle and compassionate women those who understand others even in times of pain. The study reveals that Pongwut

Rujirachakorn's *Romantic Suspense* novels construct a new representation of Thai women—one that harmoniously combines “love” and “courage” in a multidimensional way. This reflects contemporary feminist perspectives and provides a foundation for further studies on the development of women's consciousness and gender roles in modern Thai romantic-thriller literature.

Keywords: Representation of Women, Romantic Suspense Novels, Pongwut Rujirachakorn

บทนำ

ปัจจุบัน สถานภาพและบทบาทของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างเห็นได้ชัด ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคเทียบเท่ากับผู้ชายในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน การศึกษา อาชีพ หรือการแสดงศักยภาพในสังคม ดังที่เพชรินทร์ นาทศรีทา (2554, น. 1) ชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงในสังคมไทยไม่ได้ถูกจำกัดให้อยู่เพียงในบ้านอีกต่อไป แต่มีโอกาสมาย บทบาทออกสู่นอกบ้านมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ และแสดงออกถึงความสามารถที่ ทัดเทียมผู้ชายอย่างชัดเจน ภาพของ “ผู้หญิงเก่ง” และ “ผู้หญิงยุคใหม่” จึงปรากฏในสื่อ สารณะบ่อยครั้ง โดยเฉพาะผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระครอบครัว มีสิทธิใน การตัดสินใจเรื่องชีวิตของตนเอง และมีบทบาทในสังคมประชาธิปไตยอย่างเท่าเทียม ณัฐพร โสดาวิชิต (2563, น. 4) ระบุว่า ภาพแทนผู้หญิงในสื่อสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของ บทบาทผู้หญิงสมัยใหม่ โดยเฉพาะการเน้นความเป็นปัจเจกบุคคลที่มีอิสระในการเลือกเส้นทาง ชีวิตของตนเอง ด้วยเหตุนี้ การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัย จึงส่งผลต่อ การนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในนวนิยายแนว Romantic Suspense ที่ได้สร้างภาพผู้หญิงในรูปแบบใหม่ แตกต่างจากนวนิยายทั่วไปอย่างชัดเจน

ในนวนิยายทั่วไปได้สร้างภาพแทนผู้หญิงที่มีความหลากหลาย เช่น ในด้านบวกอาจ สร้างภาพผู้หญิงที่มีความงาม มีบุคลิกภาพภายนอกที่ดี มีการแต่งกายเรียบร้อย และมีลักษณะนิสัยใจดีอ่อนโยน และในด้านลบอาจสร้างภาพผู้หญิงที่ทะเยอทะยาน มีความยั่วยวนทางเพศ เป็นต้น Yang Chan กับจันทร์สุดา ไชยประเสริฐ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบภาพแทน ของผู้หญิงในนวนิยายย้อนเวลาเรื่อง บุพเพสันนิวาส พบว่า งานวิจัยนี้เปรียบเทียบภาพแทน ผู้หญิงในนวนิยายย้อนเวลา บุพเพสันนิวาส ผ่านตัวละคร “เกศสุรางค์/การะเกด” โดยใช้

แนวคิดเรื่องภาพแทน พบว่า ภาพแทนผู้หญิงในอดีตและปัจจุบันมีทั้งส่วนที่เหมือนและต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ รูปลักษณ์ ความสามารถ นิสัย และสถานภาพทางสังคม ผู้หญิงยุคปัจจุบันมีความกล้าหาญ ฉลาด และได้รับโอกาสทางการศึกษา ขณะที่ผู้หญิงในอดีตมีความงาม เรียบร้อย และจำกัดอยู่ในบทบาทแม่เรือน ความแตกต่างดังกล่าวสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง สังคม และทัศนคติที่มีต่อผู้หญิงในแต่ละยุคสมัย นอกจากนี้ Qiao Lan และ จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่องภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 พบว่า นวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563–2566 นำเสนอภาพแทนผู้หญิงทั้งแบบดั้งเดิม และแบบสมัยใหม่ โดยนักเขียนสตรีมุ่งเน้นการสร้างภาพแทนผู้หญิงยุคใหม่ที่มีความมั่นใจ มีสิทธิ เสี่ยง และบทบาทในสังคมมากขึ้น ตัวละครหญิงในฐานะแม่ ภรรยา ลูกสาว และลูกสะใภ้ ถูกนำเสนออย่างมีพลัง เช่น เป็นผู้นำ ผู้มีการศึกษา มีความสามารถ และกล้าปฏิเสธอำนาจที่ไม่เป็นธรรม ภาพแทนเหล่านี้สะท้อนแนวคิดสตรีนิยมร่วมสมัยที่เน้นคุณค่าของผู้หญิง ในฐานะกำลังสำคัญของครอบครัวและสังคม พบว่านักวิจัยจำนวนมากมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิง สังคมวัฒนธรรมและแนวคิดสตรีนิยมเป็นหลัก เช่น การเปรียบเทียบลักษณะทางรูปลักษณ์ นิสัย และสถานภาพของผู้หญิงในแต่ละยุคสมัย แต่ยังขาดการวิเคราะห์เชิงภาษาศาสตร์ วรรณกรรมที่เจาะลึกถึงกลวิธีการใช้ภาษา การเลือกคำ และโครงสร้างการเล่าเรื่องของผู้เขียนใช้ สร้างพลังและมิติของตัวละครหญิงในแนว Romantic Suspense อย่างเป็นระบบ

ผู้วิจัย พบว่า ยังมีนวนิยายอีกประเภทหนึ่งที่มีการสร้างภาพแทนผู้หญิงที่น่าสนใจคือ ภาพผู้หญิงที่เป็นผู้นำครอบครัว มีความสามารถในการต่อสู้ และเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง คือ นวนิยายแนว Romantic Suspense สีขรินทร์ สนิทชน, (2557, น. 4) ได้ศึกษาว่า นวนิยาย ประเภท Romantic Suspense นี้เป็นการผสมผสานวรรณกรรม 2 ประเภทใหญ่ (genre) รวมกันคือ นวนิยายโรมานซ์ และนวนิยายระทึกขวัญ (Suspense) มาผูกเรื่องร่วมกันจนเกิด เป็นงานเขียนแนวเรื่องย่อยใหม่ (Subgenre) ในทางตะวันตกกอธิบายงานประเภทนี้ว่า Romantic Suspense is a blending of the two. There must be a relationship — that ongoing, developing relationship we expect between the covers of a romance novel. (Nora Roberts, 1995) กล่าวคือนวนิยาย Romantic Suspense เป็นนวนิยายที่เกิดจากการผสมผสานวรรณกรรม 2 ประเภทเข้าด้วยกัน โดยจะต้องมีการพัฒนา ความสัมพันธ์ของตัวละครที่เห็นได้จากงานโรมานซ์ และจะต้องมีเรื่องลึกลับ ความน่าสงสัย และความอันตรายที่จะเห็นได้จากงานระทึกขวัญ (อ้างถึงในสีขรินทร์ สนิทชน, 2557, น. 4) ผู้วิจัยพบว่านวนิยายประเภทนี้ได้ประกอบสร้างภาพผู้หญิงผ่านโครงเรื่องให้ตัวละครได้พร้อมทั้ง

ความโรแมนติก และความระทึกขวัญ ซึ่งสองโครงเรื่องเกิดขึ้นพร้อมกัน เพื่อให้คนในสังคมได้รับรู้ถึงความรู้ ความสามารถของผู้หญิง และภาพผู้หญิงสามารถพึ่งพาตนเองได้

นวนิยายแนว Romantic Suspense ได้สร้างภาพแทนของผู้หญิงผ่านโครงเรื่องที่ผสมทั้งความระทึกขวัญและความโรแมนติกอย่างมีชั้นเชิง โดยความระทึกขวัญในเรื่องมักนำเสนอผ่านภัยลึกลับเหนือธรรมชาติ เช่น ผี วิญญาณ หรือเหตุการณ์เหนือจริงที่คุกคามชีวิตตัวละครหญิง ซึ่งบ่อยครั้งสะท้อนความประหลาด ความกลัว และแรงกดดันที่ผู้หญิงต้องเผชิญในสังคม ขณะเดียวกันตัวละครหญิงก็ไม่ใช่เพียงผู้ถูกกระทำ หากแต่ค่อย ๆ เรียนรู้ที่จะเอาตัวรอด เผชิญหน้า และตัดสินใจด้วยตนเอง แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และการพึ่งพาตนเองอย่างแท้จริง ส่วนความโรแมนติกในเรื่องนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากฉากหวานซึ่งตามแบบแผน แต่เกิดจากการร่วมเผชิญภัยกับชายหนุ่มที่มักเริ่มต้นจากความไม่ไว้วางใจ ก่อนพัฒนาเป็นการร่วมมือ ความเข้าใจ และความรัก ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในภาวะคับขันนี้จึงมีมิติทางจิตวิทยาที่ลึกซึ้งและสมจริงมากขึ้น เมื่อสองโครงเรื่องดำเนินไปพร้อมกัน จึงส่งเสริมให้ภาพของผู้หญิงในนวนิยายประเภทนี้ปรากฏในฐานะผู้มีทั้งความเข้มแข็งและอ่อนไหว เป็นผู้หญิงที่สามารถเลือกทางเดินชีวิตของตนเองได้ และไม่จำเป็นต้องรอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพียงฝ่ายเดียว

ในนวนิยายไทยมีนักเขียนบางคนที่สร้างนวนิยายแนว Romantic Suspense โดยหากยึดคำอธิบายลักษณะนวนิยาย Romantic Suspense ของตะวันตกเป็นเกณฑ์จะ พบว่านวนิยายไทยจำนวนหนึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับคำกล่าวนั้น เช่น นวนิยายเรื่อง รำเพยดอกสุดท้าย ของนายา รหัสหัวใจของกิงฉัตร เลื่อมพรายลายรักของดวงตะวัน และเงื่อนสอดรักของศตวรรษี่ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีนักเขียนอีกคนที่ผสมผสานนวนิยายโรแมนติก และนวนิยายระทึกขวัญโดดเด่น คือ ปองวุฒิ รุจิระชาคร ซึ่งเป็นนักเขียนชายร่วมสมัยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในการผสมผสานนวนิยายแนวโรแมนติกกับแนวระทึกขวัญได้อย่างกลมกลืน ตัวละครหญิงในผลงานของเขามักมีทั้งความกล้าหาญ ความเฉลียวฉลาด และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง เช่น ในเรื่อง *พัทธร้อพราง* ที่ตัวเอกหญิงต้องเผชิญภัยอันตรายจากเหตุฆาตกรรมและเงื่อนงำลึกลับ แต่สามารถเอาชนะอุปสรรคด้วยสติปัญญาและความมุ่งมั่นของตนเอง จึงสะท้อนภาพผู้หญิงที่สามารถควบคุมชะตาชีวิตได้ด้วยตนเอง เช่น นวนิยายเรื่อง *พัทธร้อพราง* เป็นตัวอย่างของนวนิยายแนว Romantic Suspense ที่ตัวละครหญิงต้องเผชิญกับสถานการณ์อันตรายและลึกลับจากการฆาตกรรมและการกลับมาของชายปริศนา แต่ด้วยความเข้มแข็งทางอารมณ์

สติปัญญา และความมุ่งมั่นของตนเอง เธอสามารถไขปริศนาและเอาชนะอุปสรรคได้ สะท้อนภาพแทนผู้หญิงที่กล้าหาญ รอบคอบ และมีความสามารถในการควบคุมชะตาชีวิตของตนเองในสังคมร่วมสมัย

ผู้วิจัยในฐานะชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจศึกษางานวิจัยหัวข้อ “ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร” โดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ตัวบทนวนิยาย และการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้เห็นถึงภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาครได้อย่างชัดเจน และศึกษากลวิธีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาพแทน

แนวคิดเกี่ยวกับภาพแทนเป็นแนวคิดที่ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษาหรือการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายกับผู้อื่นซึ่งเป็นการใช้สัญลักษณ์เพื่ออ้างอิงโลกความจริง รวมถึงจินตนาการและ ความคิดนามธรรมที่ไม่ปรากฏในโลกวัตถุ เสนาะ เจริญพร (2546 : 31) กล่าวว่า ภาพแทน เป็นภาพจำลองสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งนำเสนอผ่านวรรณกรรมหรือประดิษฐ์ภัณฑ์ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ในฐานะที่ภาพจำลองนั้นสร้างขึ้น จากการคัดเลือก ปูรังแต่ง ชับเน้น คุณลักษณะบางอย่างจากความเป็นจริง ความเชื่อ และค่านิยมบางประการ รายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพเสนอหนึ่ง ๆ จึงร่วมกันทำหน้าที่สื่อความหมายและคุณค่าอย่างใดอย่างหนึ่งในเชิงสังคม

2. แนวคิดเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอภาพแทน

กลวิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอภาพแทน คือการเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับประโยค การพรรณนา และการเน้นหรือละเว้นบางประเด็น เพื่อชี้แนะหรือควบคุมการรับรู้ของผู้รับสาร ภาพสะท้อนเป็นการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทนคือ ภาพสะท้อน ดังนั้นทุกสิ่ง ที่

ถ่ายทอดออกมาผ่านภาษาทำหน้าที่เหมือนกระจกที่สะท้อนความเป็นจริงที่ปรากฏในสังคม และการประกอบสร้างเป็นการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทนคือ การประกอบสร้าง ความหมายผ่านภาษา สิ่งต่าง ๆ ไม่มีความหมายในตนเองแต่ถูกสร้างความหมายขึ้นผ่าน กระบวนการ นำเสนอภาพแทน (Stuart Hall, 2013, น.10 อ้างถึงใน สุภาวดี เพชรเกตต์, 2562, น. 27)

3. แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยายแนว Romantic Suspense

นวนิยาย Romantic Suspense หมายถึง นวนิยายที่ผสมผสานเรื่องโรมาเนสซ์เข้าด้วยกันกับเรื่องระทึกขวัญ กล่าวคือ เป็นนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับความลับหรือเหตุการณ์ซ่อนเงื่อนที่ส่งผลกับความสัมพันธ์ของตัวละครเอก โดยระหว่างที่ความสัมพันธ์กำลังพัฒนาอยู่นั้น ความลับหรือความอันตรายก็จะค่อย ๆ พัฒนาไปพร้อมกัน ไม่สามารถแยกโครงสร้างเรื่องของความรักกับโครงสร้างเรื่องของความลับออกจากกันได้ เมื่อเรื่องดำเนินมาถึงตอนจบตัวละครจะได้ครองคู่กันและความลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผยในที่สุด (สิทธิรินทร์ สนิทชน, 2557, น. 13)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรม

ละอองดาว จิตต์พิริยะการ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่อง หญิงม่าย ภาพแทนนางเอกชายขอบในนวนิยายไทยร่วมสมัย มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจภาพแทนของนางเอกม่ายในนวนิยายไทยร่วมสมัย และเพื่อเข้าใจความเป็นชายขอบของนางเอกม่ายในนวนิยายไทยร่วมสมัย โดยได้เลือกศึกษาเฉพาะนวนิยายไทยร่วมสมัยที่ตีพิมพ์ครั้งแรกระหว่างปี พ.ศ.2540 - 2558 ที่นางเอกมีสถานภาพเป็นหญิงม่าย จำนวน 8 เล่ม ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายไทยร่วมสมัยทั้ง 8 เรื่อง ได้นำเสนอภาพแทนของนางเอกม่ายทั้งหมดมี 5 ประเด็น ได้แก่ ภาพแทนของผู้หญิงที่ไม่สมปรารถนาในชีวิตคู่ที่เป็นม่ายเพราะสามีเสียชีวิต ถูกสามีนอกใจจนต้องหย่าร้างและล้มเหลวในการดำเนินชีวิตคู่ ภาพแทนของผู้หญิงที่เป็นกุลสตรีคือการเป็นเมียและแม่ที่ดีภาพแทนของผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่เป็นทั้งพ่อและแม่ให้แก่ลูกและเป็นผู้นำครอบครัว และภาพแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจในตนเอง

LAN QIAO (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัล ชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 พบว่า ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563–2566 แบ่งเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ภาพแทนผู้หญิงในครอบครัว และ ภาพแทนผู้หญิงในสังคม โดยในครอบครัว ผู้หญิงถูกนำเสนอผ่านบทบาทลูกสาว แม่ ภรรยา และลูกสะใภ้ ซึ่งสะท้อนทั้งความอ่อนโยน

ความเข้มแข็ง และการท้าทายอำนาจชาย ส่วนในสังคม แสดงให้เห็นผู้หญิงที่มีการศึกษา มีอาชีพหลากหลาย และมีบทบาทเท่าเทียมกับบุคลรอบข้าง ภาพแทนเหล่านี้สะท้อนพัฒนาการของผู้หญิงไทยที่ก้าวจากบทบาทในครอบครัวสู่การเป็นกำลังสำคัญในสังคมร่วมสมัย

5. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับนวนิยายแนว Romantic Suspense

สิขรินทร์ สนิทชน (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของนวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย และเพื่อศึกษาความหมายของการปรับเปลี่ยนลักษณะการสร้างตัวละครเอกหญิงและชายจากนวนิยายโรมานซ์และนวนิยายระทึกขวัญสู่นวนิยายแนว Romantic Suspense ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายแนว Romantic Suspense เป็นนวนิยายประเภทย่อยใหม่ที่ปรากฏในวงวรรณกรรมไทย งานเขียนแนวนี้เป็นการผสมผสานโครงเรื่องแบบโรมานซ์กับระทึกขวัญเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ โดยโครงเรื่องแบบโรมานซ์และเรื่องระทึกขวัญต้องมีบทบาทต่อการดำเนินเรื่องและมีความสัมพันธ์กันในฐานะโครงเรื่องหลักอย่างเท่าเทียม อันสามารถแบ่งช่วงของพัฒนาการหรือทิศทางการก่อรูปนวนิยาย Romantic Suspense ในประเทศไทยได้ 3 ช่วงคือ ยุคแรกเริ่มยุคพัฒนาและยุคเฟื่องฟู นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการผสมผสานนวนิยายโรมานซ์และนวนิยายระทึกขวัญเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นงานเขียนแนวใหม่แสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนจากชนบหรือแบบฉบับเดิมของ ทั้งนวนิยายโรมานซ์และนวนิยายระทึกขวัญ โดยเฉพาะด้านตัวละครซึ่งผู้ประพันธ์สร้างตัวละครที่มีลักษณะละเมิดเรื่องเพศสถานะตามแนวคิดกระแสหลักในสังคมไทย ซึ่งเห็นได้จากตัวละครเอกและ ตัวละครรองจำนวนหนึ่งในนวนิยาย Romantic Suspense ที่มีพฤติกรรมในเชิงต่อรอง ตั้งคำถาม ท้าทาย หรือตอบโต้กับแนวคิดชายเป็นใหญ่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยเป็นใหญ่ การเปลี่ยนแปลงมองบทบาททางเพศอย่างเปิดกว้างมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์ตัวบท นวนิยาย (Textual Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพแทน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรม

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนว Romantic Suspense เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense

3. คัดเลือกนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร จำนวน 10 เรื่อง โดยพิจารณาจากเนื้อหาที่สะท้อน “ภาพแทนผู้หญิง” อย่างเด่นชัด และต้องมีองค์ประกอบของทั้ง “ความรัก” และ “ความระทึกขวัญ” ปรากฏควบคู่กันภายในเรื่อง นอกจากนี้ นวนิยายแต่ละเรื่องจะต้องมี “ตัวละครหญิง” เป็นศูนย์กลางของโครงเรื่อง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์บทบาท การพัฒนา และการสร้างภาพแทนของผู้หญิงได้อย่างลึกซึ้งและครบถ้วน

4. วิเคราะห์นวนิยาย วิเคราะห์โดยการอ่านเนื้อหาอย่างละเอียด และวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในแนว Romantic Suspense ในนวนิยายของปองวุฒิ รุจิระชาคร จำนวน 10 เรื่อง

5. นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร สามารถแบ่งตามบทบาทและลักษณะของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัยได้ โดยผู้หญิงไม่ได้ถูกนำเสนอในฐานะแม่ศรีเรือนหรือเป็นเพียงผู้ตามเพศชายอีกต่อไป หากแต่ได้รับการออกแบบให้มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้หญิงจิตใจเข้มแข็ง ผู้หญิงที่มีความกล้าหาญ ผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถ ผู้หญิงที่สามารถพึ่งพาตนเอง และภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา การจำแนกภาพแทนผู้หญิงตามบทบาทและลักษณะในนวนิยายจึงเป็นการช่วยให้เข้าใจบทบาทของผู้หญิงในสังคมไทยร่วมสมัยได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. ภาพแทนผู้หญิงจิตใจเข้มแข็ง

จากการศึกษานวนิยายแนว Romantic Suspense ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร พบภาพแทนผู้หญิงเข้มแข็งเป็นภาพแทนของผู้หญิงที่แสดงถึงความกล้าหาญเฉลียวฉลาด มีสติปัญญาและความสามารถในการวางแผนจัดการกับสถานการณ์อันตรายหรือซับซ้อนได้อย่างเด็ดเดี่ยว ดังนี้

ในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร ตัวละครเอกหญิงเหล่านี้แม้จะเผชิญกับอันตราย ความสูญเสีย หรือความกดดันจากอดีตและความรัก แต่กลับสามารถควบคุมอารมณ์ มีสติ และฟื้นตัวได้ด้วยพลังใจของตนเอง ความเข้มแข็งดังกล่าวไม่ใช่การต่อสู้ด้วยกำลัง แต่คือการยืนหยัดอย่างมั่นคง ท่ามกลางสถานการณ์ที่ประหลาด

ในนวนิยายเรื่อง *มานมรรณา* ตัวละครเอกหญิง พิณธาร เมื่อพิณธารได้รับกล่องตัวที่สอง เธอเริ่มเห็นภาพแปลกประหลาดที่ไม่เคยถ่ายมาก่อนขณะเดียวกัน เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นเมื่อผีร้ายเริ่มปรากฏตัวและทำร้ายเธอและเพื่อน ๆ จนมีบางคนเสียชีวิต ท่ามกลางความหวาดกลัว พิณธารกลับได้พบหญิงสาวในภาพนั้นต่อหน้า แม้จะหวาดกลัว แต่เธอก็พยายามรวบรวมความกล้าเพื่อพูดคุยกับหญิงสาวผู้นั้น หวังว่าจะค้นพบเหตุผลของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

หากแต่เป็นวิญญาณหญิงสาวร่างเปื้อนเลือดนั่นเอง

ทั้งที่ควรจะกรีดร้องด้วยความหวาดกลัว ทว่าพิณธารกลับได้แต่นั่งนิ่งมองร่างน่าสะพรึงกลัวด้วยดวงตาเบิกค้ำง รู้สึกราวกับมีบางอย่างสร้างบรรยากาศผิดแปลกโอบคลุมพื้นที่ระหว่างเธอกับอีกฝ่ายเอาไว้

พิณธารพยายามตั้งสติ ควบคุมลมหายใจที่กำลังปั่นป่วนให้เข้าที่ เท่าที่เห็นวิญญาณไม่น่าจะคิดทำร้ายเธอ นี่อาจจะเป็นโอกาสให้ได้พูดคุยกัน

คุณต้องการอะไรคะ ทำไมถึงต้องการให้ฉันพามาที่หมู่บ้านนี้

(มานมรรณา, 2559, น. 273)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า พิณธารเผชิญกับสิ่งเหนือธรรมชาติอย่างวิญญาณหญิงสาวที่เปื้อนเลือด ซึ่งเป็นภาพที่น่าสะพรึงกลัว แต่เธอกลับไม่แสดงออกถึงความตื่นตกใจหรือหวาดกลัวแบบสุดขีด ผู้เล่าเรื่องเลือกใช้ถ้อยคำ เช่น คำว่า “นั่งนิ่ง” “ตั้งสติ” “ควบคุมลมหายใจ” รวมถึงบทสนทนาที่ใช้โทนเสียงสุภาพและมีเหตุผล สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างภาพแทนผู้หญิงที่มีจิตใจเข้มแข็งผ่านการเลือกถ้อยคำอย่างจงใจของผู้เขียน นอกจากนี้ โครงเรื่องยังสนับสนุนภาพแทนนี้อย่างชัดเจน โดยวางตัวละครหญิงให้อยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายและเหนือธรรมชาติ แต่สามารถรับมือด้วยความนิ่ง สุขุม และใช้สติ มากกว่าการแสดงความตื่นตระหนกหรือรอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งตรงข้ามกับภาพจำของผู้หญิงแบบเดิมในวรรณกรรมแนวผีหรือโรแมนติก

2. ภาพแทนผู้หญิงที่มีความกล้าหาญ

ในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร ตัวละครหญิงมักถูกวางบทบาทให้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความลึกลับ ความหวาดกลัว หรือแม้แต่ความเป็นความตาย อย่างไรก็ตาม ตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่ได้แสดงออกถึงความอ่อนแอ หากแต่แสดงความกล้าหาญในการตัดสินใจในสถานการณ์ยากลำบาก และกล้าหาญต่อสู้กับสิ่งอันตรายต่าง ๆ ดังนี้

2.1 กล้าหาญในการตัดสินใจ

ในนวนิยายเรื่อง *สาปลังกา* กล่าวถึง เมื่อพันธิดาทราบว่สาเหตุการเสียชีวิตของน้องสาวไม่ใช่อุบัติเหตุธรรมดา แต่เกิดจากปีศาจที่บริษัทแห่งหนึ่งเลี้ยงไว้ เธอแม้จะยังไม่มีข้อมูลแน่ชัดเกี่ยวกับปีศาจนั้น และไม่อาจคาดเดาอันตรายที่รออยู่ข้างหน้า แต่ก็ยังตัดสินใจสมัครเข้าทำงานในบริษัทดังกล่าว เพื่อสืบหาความจริงเกี่ยวกับการตายของน้องสาว และต่อสู้กับพลังลึกลับที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ทั้งหมดอย่างไม่หวาดหวั่น ดังตัวอย่าง

พันธิดาพอเข้าใจสถานการณ์ ถึงไม่รู้ว่าตระกูลเทพรัตน์ปริชา
นนท์ มีความลับใดปิดบังเอาไว้ แต่น้องสาวเธอก็ถูกฆ่าเพราะล่วงรู้
ความลับนั้น ดังนั้นใครยื่นหน้าเข้าไปโดยไม่ระวังก็มีสิทธิ์ตายได้
เหมือนกัน

“ตั้งแต่เด็กสาไม่เคยกลัวอะไร คุณปู่ก็น่าจะรู้ กระทั่งตอนนี้ก็
เหมือนกัน ติดต่อกันชื่อวิบูลย์เถอะคะ เริ่มกันได้เลย เราต้องรู้ความ
จริงให้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น ใครก็ตามที่ฆ่าน้องสาวของสา มันจะต้องรับ
กรรม สาไม่ปล่อยให้ มันลอยนวลเด็ดขาด”

(สาปลังกา, 2557, น. 36-38)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า ตัวละครหญิงในเรื่องนี้ไม่เพียงกล้าตัดสินใจเผชิญกับสิ่งเหนือธรรมชาติ แต่ยังมีมุ่งมั่นที่จะทวงความยุติธรรมให้ครอบครัว แม้พันธิดาจะรู้ว่าการเข้าไปในบริษัทนั้นอาจหมายถึงอันตรายถึงชีวิต เธอก็ยังเลือกเดินหน้า ความกล้าหาญของเธอมาจากพลังของความรัก ความยุติธรรม และความเด็ดเดี่ยว ลักษณะการใช้ภาษาของตัวละครเอกหญิง เช่น “ตั้งแต่เด็กสาไม่เคยกลัวอะไร... เราต้องรู้ความจริงให้ได้... มันจะต้องรับกรรม” เป็นถ้อยคำที่สะท้อนถึงการตัดสินใจที่แน่วแน่ เด็ดขาด และกล้าหาญในการเผชิญกับความจริง แสดงให้เห็นว่าผู้เล่าเรื่องใช้ภาษาในการถ่ายทอดภาพแทนผู้หญิงที่ไม่ได้รอให้ผู้อื่นมากำหนดชะตากรรม แต่

เป็นผู้เลือกและกำหนดทางเดินของตนเองอย่างมีพลังและเป้าหมายชัดเจน ซึ่งตอกย้ำบทบาทของผู้หญิงที่กล้าหาญในการตัดสินใจ แม้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงอันตรายก็ตาม

2.2 กล้าหาญต่อสู้กับสิ่งอันตราย

ความกล้าหาญของภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปอง วุฒิ รุจิระชาคร มักปรากฏในรูปแบบของการเผชิญหน้ากับสิ่งอันตราย ไม่ว่าจะเป็นวิญญาณร้าย ความลับอันดำมืด หรือภัยคุกคามจากบุคคลใกล้ตัวภาพแทนผู้หญิงเหล่านี้ไม่ได้หลบหนีหรือพึ่งพาผู้ชายในการปกป้อง แต่กลับลุกขึ้นต่อสู้ด้วยตนเอง

ในนวนิยายเรื่อง *ฉากซ่อนรัก* ตัวละครเอกหญิง พิมพราวเป็นหญิงสาวที่กลัวผีอย่างมาก แต่เมื่อผีป่าเข้ามาสิงและอาศัยอยู่ในบ้านของเธอ แม้จะไม่สามารถส่งผีป่าออกไปได้ พิมพราวก็เลือกที่จะยอมรับและอยู่ร่วมกับผีบ้านนั้นอย่างสงบ อย่างไรก็ตาม ความสงบไม่ได้คงอยู่เมื่อมีผีร้ายปรากฏขึ้นพร้อมความตั้งใจจะทำลายผีป่า และยังหันมาทำร้ายพิมพราวด้วย แม้เธอจะหวาดกลัวอย่างยิ่ง แต่ก็ยังพยายามต่อสู้จนสามารถเอาชนะผีร้ายได้ในที่สุด ดังตัวอย่าง

พิมพราวเผลอร้องออกไป ตกใจที่อีกฝ่ายถูกทำร้าย ทำเอา
ชายลึกลับ หันขวับมาด้วยที่ท่ากราดเกรี้ยว
ภายในบ้านพิมพราวยังคงถูกวิญญาณร้ายบีบคอบอยู่ เธอเดิน
หนีแต่ก็ ไม่สำเร็จ

ยังดีก่อนหมดลมหายใจ หญิงสาวคิดหาทางรอดได้ ล้วง
บางอย่างออกมาจากด้านในเสื้อ นั่นคือสร้อยคอพระที่เธอสวมไว้

วิญญาณร้ายแหกปากร้องเสียงหลงเมื่อเห็นองค์พระที่คล้อง
สร้อยคอ ปล่อยมือออกจากคอเรียวงมทันที พิมพราวสลัก
เล็กน้อย แต่ยินดียิ่งกว่าที่ ตัวเองเป็นอิสระแล้ว

“ไปเลยนะ ออกไปจากบ้านนี้!”

(ฉากซ่อนรัก, 2558, น. 293-295)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า ภาพแทนผู้หญิงในฐานะผู้เผชิญกับอันตราย ถูกนำเสนอผ่านตัวละครเอกหญิงพิมพราว ซึ่งแม้จะหวาดกลัวต่อวิญญาณร้าย แต่ก็ยังสามารถใช้สติและไหวพริบต่อสู้จนรอดพ้นจากอันตรายได้ แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงสามารถเผชิญกับสถานการณ์รุนแรงด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพของผู้หญิงที่มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในการต่อสู้กับสิ่งอันตราย การใช้ภาษาในข้อความ เช่น “ยังดีก่อนหมดลมหายใจ หญิงสาวคิดหาทางรอดได้” และ “ไปเลยนะ ออกไปจากบ้านนี้!” สะท้อนให้เห็นถึงกลวิธีที่ผู้เล่าเรื่องใช้ในการเน้นย้ำภาพของผู้หญิงที่

ไม่ยอมแพ้ต่ออันตราย และสามารถตั้งสติหาวิธีเอาตัวรอดด้วยตนเอง คำบรรยายลักษณะการกระทำของตัวละครเอกหญิง รวมถึงบทสนทนาแสดงออกถึงพลังใจ ความแน่วแน่ และความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยสร้างภาพแทนของผู้หญิงที่กล้าหาญ เผชิญหน้ากับความกลัวด้วยพลังของตนเอง

3. ภาพแทนผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถ

ภาพแทนผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถเป็นลักษณะของตัวละครหญิงที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง โดยเฉพาะในด้านการใช้เหตุผล ความเชี่ยวชาญ และการตัดสินใจเชิงวิเคราะห์ ซึ่งผู้หญิงประเภทนี้มักมีภูมิความรู้ทางวิชาชีพหรือประสบการณ์เฉพาะทางที่ส่งผลต่อการคลี่คลายปมปริศนาในเรื่อง และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัย

3.1 ภาพแทนผู้หญิงผู้ได้รับการศึกษา

ภาพแทนผู้หญิงได้รับการศึกษาเป็นผู้หญิงยุคใหม่ที่มีความรู้ มีความคิดความอ่าน และมีความเฉลียวฉลาดในการดำเนินชีวิต ซึ่งมักจะสอดคล้องสัมพันธ์กับหน้าที่การทำงาน ช่วยสร้าง โอกาสแก่ผู้หญิงช่วยแก้ไขปัญหาแก่ผู้หญิง นำพาผู้หญิงเข้าสู่โลกแห่งอิสระเสรีภาพ ดังนี้

ในนวนิยายเรื่อง *เคหาสน์ตุ๊กตา* ได้กล่าวถึง ตัวละครเอกหญิงสิตาภาได้รับการถ่ายทอดในฐานะผู้หญิงที่รักในวิชาชีพครูและมีความมุ่งมั่นในการทำงานด้านการศึกษา โดยเธอเลือกประกอบอาชีพครูทันทีหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้วยความรักและความเข้าใจในเด็ก เธอจึงทำงานอย่างทุ่มเทในโรงเรียนแห่งหนึ่งมาโดยตลอด ดังตัวอย่าง

*เหตุผลหนึ่งที่สิตาภาเลือกอาชีพครูเพราะเธอเป็นคนรักเด็ก
ไม่ใช่เหตุผลที่พูดออกมาส่ง ๆ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ดีงามในสายตา
ผู้อื่น หากเนื่องจากเธอเกิดมาในครอบครัวอบอุ่น มีความทรงจำดี ๆ
ในวัยเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานให้เธอเติบโตมาเป็นคนเช่นนี้ได้ ทำให้หญิง
สาวรู้สึกว่ายาวเยาว์มีความสำคัญมาก และเห็นว่าผู้ใหญ่ควรดูแลเอา
ใจใส่เด็กให้มาก*

(เคหาสน์ตุ๊กตา, 2557, น. 50)

*ตลอดระยะเวลาสามปีหลังเรียนจบปริญญาตรี เธอทำงาน
เป็น แม่พิมพ์ของชาติมาโดยตลอด รับผิดชอบงานสอนวิชา
ภาษาไทยให้แก่ นักเรียนชั้นประถมสองและสี่เป็นหลัก บางครั้งมี*

การสลับเปลี่ยนไปสอนชั้น อื่นบ้างแต่ก็ยังวนเวียนอยู่ในกลุ่มเด็กเล็ก
อยู่ดี

(เคหาสน์ตุ๊กตา, 2557, น. 5)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า ตัวละครเอกหญิงลิตาภาเป็นตัวแทนของภาพผู้หญิงผู้ได้รับการศึกษา ซึ่งแสดงออกผ่านทั้งบทบาทในฐานะ “ครู” และทัศนคติที่มีต่อการศึกษาและการดูแลเยาวชน โดยเฉพาะในประโยคที่ว่า “ตลอดระยะเวลาสามปีหลังเรียนจบปริญญาตรี เธอทำงานเป็นแม่พิมพ์ของชาติมาโดยตลอด” ซึ่งเป็นการใช้ภาษาอย่างชัดเจนเพื่อสื่อให้เห็นถึงสถานภาพของผู้หญิงที่ผ่านการศึกษาระดับอุดมศึกษา และนำความรู้ไปใช้ในการสร้างประโยชน์แก่สังคม นอกจากนี้ เลือกใช้คำว่า “เรียนจบปริญญาตรี” และ “รับผิดชอบ” เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงคุณวุฒิทางการศึกษา รวมทั้งหน้าที่ในวิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และความเสียสละ สะท้อนให้เห็นถึงภาพแทนผู้หญิงที่มีคุณค่าในเชิงสติปัญญาและอาชีพ มิใช่เพียงผู้ดูแลครอบครัวตามค่านิยมดั้งเดิม

3.2 ภาพแทนผู้หญิงเป็นผู้นำ

ในนวนิยายแนว Romantic Suspense ได้นำเสนอภาพแทนผู้หญิงเป็นผู้นำ คือการแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงที่มีอำนาจในการกำหนดชีวิตตนเอง และสามารถนำผู้อื่นหรือสถานการณ์ไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน เป็นการรื้อภาพจำเดิม ๆ ที่เห็นผู้หญิงเป็นเพียงผู้ตามหรือรองจากผู้ชาย และสะท้อนให้เห็นถึงผู้หญิงยุคใหม่ในสังคมร่วมสมัยที่มีศักยภาพรอบด้านทั้งความคิด จิตใจ และการกระทำ

ในนวนิยายเรื่อง *สลักบุหลัน* ตัวละครเอกหญิง กุลกัลยา ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้านายของบริษัทแห่งหนึ่ง ด้วยสไตล์การทำงานที่จริงจังและเด็ดขาด ทำให้พนักงานมองว่าเธอเป็นเจ้านายที่ทั้งเข้มงวดและมีอำนาจ ในฐานะผู้นำองค์กร เธอไม่เพียงต้องมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริษัทเท่านั้น แต่ยังต้องกล้าท้าทายและต่อต้านความคิดเห็นที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมของผู้อื่นอีกด้วย ดังตัวอย่าง

จริงทีเดียว ในสายตาทพนักงานบริษัท เธอ คือเจ้านายที่ทั้ง
จริงจังและดุดัน ไม่เคยยอมปล่อยให้งานผิดพลาด รอดพ้นสายตา
ทุกอย่างต้องสมบูรณ์แบบ เคยได้ยินว่าพวกนั้นกลัว เธอหัวทวดเลย
ทีเดียว ทั้งที่เจ้านายคนนี้ยังอายุไม่ถึงสามสิบ แถมใคร ก็ต่างยอมรับ
ว่าหน้าตาน่ารักสวยตามประสาสาวยุคใหม่

(สลักบุหลัน, 2563, น. 13)

แม้จะตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก ทว่ากุลก็กล้า ไม่ใช่
คนอ่อนแอประเภทอะอะก็ตีโพยตีพายรอให้คนอื่นช่วย ถ้าหาก เป็น
แบบนี้คงไม่มีทางก้าวมาอยู่จุดสูงสุดของบริษัทได้แน่ ๆ ดังนั้น สิ่งที่
ประธานบริษัทสาวคิดอยู่ในหัวสมองยามนี้ ขณะจ้องมอง รอง
ประธานเจ้าเล่ห์ที่ตนไม่เคยไว้วางใจแม้สักเสี้ยววินาทีก็คือ...เขา เล่น
งานผิดคนแล้ว

(สลักบุหลัน, 2563, น. 187)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า ภาพแทนของผู้หญิงในฐานะผู้นำ ถูกถ่ายทอดผ่านตัวละครเอก
หญิง กุลก็กล้าอย่างชัดเจน เธอเป็นผู้หญิงที่แม้อายุน้อย แต่สามารถก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดของ
บริษัทด้วยความสามารถ ความเด็ดขาด และความมุ่งมั่นของตนเอง นอกจากนี้ ผู้เล่าเรื่องยัง
ผ่านการใช้ภาษาที่บรรยายถึงบุคลิกของตัวละครหญิง เช่น “เจ้านายที่ทั้งจริงจังและดุดัน”
“ทุกอย่างต้องสมบูรณ์แบบ” และ “ไม่ใช่คนอ่อนแอประเภทอะอะก็ตีโพยตีพายรอให้คนอื่นช่วย”
ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งภายใน ความเป็นผู้นำ และความมั่นใจของ
ผู้หญิงยุคใหม่ที่ไม่ยอมตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ แม้ในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคหรือ
บุคคลที่ไม่อาจไว้วางใจได้ก็ตาม

4. ภาพแทนผู้หญิงที่สามารถพึ่งพาตนเอง

ในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร พบว่าภาพแทน
ผู้หญิงนำเสนอในลักษณะที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ว่าจะเผชิญกับปัญหาเหนือธรรมชาติ
หรือสถานการณ์ในโลกการทำงาน ตัวละครเอกหญิงเหล่านี้แสดงออกถึงความสามารถในการ
ตัดสินใจด้วยตนเอง มีเหตุผล และไม่ยอมรอให้ผู้อื่นมาแก้ไขสถานการณ์ให้

ในนวนิยายเรื่อง *อารักษ์ดวง* ตัวละครเอกหญิง ปาลิณ ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการร่วม
ของหอสมุดแห่งหนึ่งกับชายอีกคนหนึ่ง แต่เมื่อฝ่ายชายพยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบด้วย
การหาข้ออ้างไม่มาปฏิบัติหน้าที่ ปาลิณจึงตัดสินใจรับหน้าที่ดูแลหอสมุดด้วยตนเองอย่างเต็มที่
นอกจากนี้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ผีร้ายในหอสมุด เธอไม่ได้พึ่งพาวิธีแก้ไขจากชายที่นำหมอสั่งข่ม
ช่วย แต่กลับเลือกใช้สติและปัญญา หาวิธีรับมือกับผีร้ายด้วยตนเอง โดยได้รับคำแนะนำจาก
คุณปู่ผ่านความฝัน แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความสามารถในการพึ่งพาตนเองของตัว
ละครหญิงรายนี้อย่างเด่นชัด ดังตัวอย่าง

หญิงสาวนึ่งไปครู่ คิดสะระตะในหัว ก่อนโพล่งออกมา

“ลิมเป็นคนดูเองก็ได้” พุดออกมาแล้วก็ค่อยตกใจ เธอคิด
ยังงั้นถึงอาสามาดูแลห้องสมุดร้าง ๆ นี้ ทั้งที่ตัวเองมีงานประจำ
ทำอยู่แล้ว

(อารักษ์ลง, 2561, น. 29)

“ออกไปเดี๋ยวนี้!” ปาลินตะโกน หมดความอดทนที่มีอยู่
น้อยนิดลงไปเรียบร้อยแล้ว

พามหอมฝีของเธอกออกไปจากห้องสมุดนี้

(อารักษ์ลง, 2561, น. 146)

ปาลินเผื่อใจให้พามีตัวอย่างใจจดใจจ่อ อาจเป็นครั้งแรกนับ
แต่เกิดเรื่องที่เขาอยากให้ออกมาถึงเวลากลางคืน เพราะถ้าหากทุกอย่าง
สำเร็จจุล่งตามตั้งใจ ย่อมหมายความว่า ทุกปัญหาจะถูกปิดเป่าได้
ในที่สุด

“พร้อมหรือยัง” เขาถาม

“คะ” ปาลินพยักหน้า นำของออกมาวาง “ลิมเตรียมทุก
อย่างไว้แล้ว”

(อารักษ์ลง, 2561, น. 277)

จากตัวอย่างได้เห็นว่ ตัวละครเอกหญิงปาลินได้รับการสร้างให้เป็นภาพแทนของ
ผู้หญิงที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยถ่ายทอดผ่านการใช้ภาษาที่หนักแน่นและแสดงถึงการ
ตัดสินใจด้วยตนเอง เช่น ประโยคที่ว่า “ลิมเป็นคนดูเองก็ได้” แสดงถึงความกล้าที่จะ
รับผิดชอบแม้รู้ดีว่างานนั้นไม่ง่าย หรือวลีอย่าง “ออกไปเดี๋ยวนี้!” สะท้อนความเด็ดขาดของเธอ
ในการปกป้องพื้นที่และตัดสินใจไม่ยอมพึ่งพาความช่วยเหลือที่เธอไม่ได้ร้องขอ รวมถึง “ลิม
เตรียมทุกอย่างไว้แล้ว” ที่แสดงถึงความสามารถในการวางแผนล่วงหน้าและการจัดการปัญหา
ด้วยตัวเอง ทั้งหมดนี้สะท้อนว่าภาพแทนผู้หญิงไม่ได้รอความช่วยเหลือจากผู้อื่น โดยเฉพาะจาก
ผู้ชาย แต่กลับสามารถลุกขึ้นมาจัดการกับสถานการณ์อันตรายและความซับซ้อนได้ด้วยสติและ
การลงมือทำจริงอย่างมั่นใจ

5. ภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา

ในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร พบว่าภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา ได้นำเสนอผู้หญิงที่มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ เข้าใจความเจ็บปวดของผู้อื่น และพร้อมจะเสียสละเพื่อช่วยเหลือหรือปกป้องผู้อื่น แม้ในสถานการณ์ที่ตนเองเผชิญความสูญเสียหรือความกลัวก็ตาม

ในนวนิยายเรื่อง *เคหาสน์ตุ๊กตา* ตัวละครเอกหญิง สิตาภา ใช้ความสามารถพิเศษของตนช่วยตามหาเด็ก ๆ ที่หายตัวไปจากโรงเรียน แต่สุดท้ายเธอก็ไม่สามารถช่วยชีวิตเด็ก ๆ เหล่านั้นได้ เนื่องจากพวกเขาเสียชีวิตไปแล้ว ความจริงอันโหดร้ายนี้ทำให้สิตาภาไม่อาจรับได้ เธอจมอยู่กับความเศร้าเสียใจอย่างลึกซึ้ง โทษตัวเองที่ช่วยพวกเขาไว้มิทัน พร้อมทั้งกล่าวคำขอโทษต่อดวงวิญญาณของเด็ก ๆ ด้วยความรู้สึกผิดและเจ็บปวดในใจ ดังตัวอย่าง

“ฉันรู้สึกเศร้าจังเลยค่ะ”

“ครูขอโทษนะที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้ไม่ได้” สิตาภาย่อตัวนั่งลง ใบหน้าเธออยู่ระดับเดียวกับมิลิน

“ไม่เป็นไรค่ะ เพราะครูทำให้พวกเขาหนีกลับบ้าน”

เธอรู้สึกมีความสุข เหลือเกิน ในวินาทีนี้เธอตระหนักว่าสิ่งที่ตัวเองพยายามทำมาไม่ได้สูญเปล่า

“ขอให้พวกเขาไปดีเถอะนะ” สิตาภาพูดกับเด็กทุกคนด้วยเสียง ลั่นเครือ “เรื่องร้ายจบลงแล้ว”

(เคหาสน์ตุ๊กตา, 2557, น. 437-439)

จากตัวอย่างได้เห็นว่า ภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา แสดงให้เห็นผ่านตัวละครเอกหญิงสิตาภาที่แม้จะไม่สามารถช่วยชีวิตเด็ก ๆ ได้ แต่ยังคงแสดงความเศร้า ความรู้สึกผิดและความหวังโยอย่างลึกซึ้ง โดยใช้ภาษาที่อ่อนโยนและจริงใจ เช่น “ครูขอโทษนะที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้ไม่ได้” ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งทางจิตใจ และความกล้าหาญในการยอมรับความสูญเสีย ยังคงแสดงออกถึงความเมตตาในสถานการณ์ที่เศร้าและโศกเศร้าอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันก็ยังมีนิยมนบทาบทามของผู้หญิงในฐานะผู้เยียวยาและผู้มีหัวใจเมตตาในสังคมร่วมสมัย

ตารางที่ 1 สรุปรูปภาพแทนผู้หญิง 5 ประเภท (นิยาม-ลักษณะ-ตัวอย่าง-นัยยะทางสังคม)

ประเภทภาพแทน	นิยาม (ย่อ)	ลักษณะทางภาษา/การเล่าเรื่องที่ใช้สร้างภาพ	ตัวอย่างเหตุการณ์/ตัวละคร
1) ผู้หญิงจิตใจเข้มแข็ง	หญิงที่ควบคุมอารมณ์ ยืนหยัดในสถานการณ์ เพราะบาง ใช้สติแก้ปัญหา	คำกริยาซี “ตั้งสติ/ควบคุมลมหายใจ/นั่งนิ่ง”, จังหวะบรรยายซ้ำเน้น “พลังเงียบ”	พิณธารเผชญวิญญานใน ม่านมรณา (2559) แต่เลือกสนทนากับเหตุผล
2) ผู้หญิงกล้าหาญ	หญิงที่กล้าตัดสินใจและเผชิญอันตรายด้วยตนเอง	ถ้อยคำเด็ดขาด/ประกาศจุดยืน (“จะไม่ปล่อยให้ลายนวล”), ฉากกดดันสูง	พันธิสาตัดสินใจบุกบริษัทใน สาปลังกา (2557); พิมพราวต่อสู้ผีร้ายใน ฉากซ่อนรัก (2558)
3) ผู้หญิงมีความรู้ความสามารถ	หญิงที่ใช้วิชาชีพ/เหตุผลคลี่คลายปม	ศัพท์วิชาชีพ การบรรยายขั้นตอนตัดสินใจเชิงวิเคราะห์	สิตาภา ครูผู้ทุ่มเทใน เคหาสน์ตุ๊กตา (2557)
4) ผู้หญิงพึ่งพาตนเอง	หญิงที่รับผิดชอบสถานการณ์ วางแผน และแก้ปัญหาด้วยตนเอง	ประโยคบอกตัดสินใจ (“ตัวเองก็ได้”), โครงเรื่องวางหญิงเป็นผู้ริเริ่มการกระทำ	ปาติณรับภาระดูแล หอสมุดและจัดการเหตุผีใน อารักษ์लग (2561)
5) ผู้หญิงอ่อนโยนมีเมตตา	หญิงที่เข้าใจผู้อื่น ยอมรับและเยียวยา ความสูญเสีย	โทนภาษาอ่อนโยน คำกริยา “ย่อตัวนั่งลง/เสียงสั่นเครือ”, แสง/ฉากสลัว	สิตาภาลอบดวงวิญญานเด็ก ๆ ใน เคหาสน์ตุ๊กตา (2557)

ดังแสดงในตาราง ภาพแทนทั้งห้าถูกสร้างผ่าน “ภาษาวรรณกรรมกับโครงสร้างเหตุการณ์” ที่ผสมความรักกับความระทึกขวัญ ทำให้ตัวละครหญิงมิใช่ผู้ตาม แต่เป็นผู้กำหนดทิศทางเรื่องด้วยสติ ความกล้า ความรู้ และเมตตา สอดรับบริบทสังคมไทยในยุค 2560s ที่ให้ความสำคัญกับสิทธิ ความเสมอภาค และการกำหนดตนเองของผู้หญิง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร พบว่า มีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงตามบทบาทและลักษณะของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัยและสามารถสรุปภาพแทนผู้หญิงบทบาทสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ 1) ภาพแทนผู้หญิงจิตใจเข้มแข็ง คือ เป็นหญิงที่มีสติ ควบคุมอารมณ์ และไม่พึ่งพาผู้อื่น ใช้ภาษาที่หนักแน่น สุขุม เช่น ประโยคสั้น กระชับ แสดงการตัดสินใจมั่นคง เพื่อเน้นภาพของผู้หญิงที่มีความมั่นคงภายใน 2) ภาพแทนผู้หญิงที่มีความกล้าหาญคือกล้าตัดสินใจและเผชิญหน้ากับภัยอันตรายแม้มีความกลัว ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำตรงไปตรงมา แสดงการกระทำชัดเจน และบรรยายฉากการเผชิญหน้าอย่างเข้มข้นเพื่อเน้นความเด็ดเดี่ยวของตัวละคร 3) ภาพแทนผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถคือ ได้รับการศึกษา มีอาชีพ และตัดสินใจด้วยตนเอง ภาษาในเรื่องใช้คำที่แสดงถึงความสำเร็จ เช่น “เรียนดีเยี่ยม” “งานมั่นคง” และการบรรยายบุคลิกแบบผู้นำ เพื่อสื่อถึงผู้หญิงยุคใหม่ที่เปี่ยมศักยภาพ 4) ภาพแทนผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองคือ ผู้หญิงที่สามารถตัดสินใจและจัดการปัญหาด้วยตนเอง ไม่รอพึ่งพาผู้ชายหรือบุคคลอื่น การใช้ถ้อยคำที่แสดงความเด็ดเดี่ยว ช่วยเน้นย้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มั่นใจ กล้าตัดสินใจ และสามารถเผชิญปัญหาโดยไม่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากผู้อื่น 5) ภาพแทนผู้หญิงที่อ่อนโยนและมีเมตตา คือ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจผู้อื่น แม้ในสถานการณ์เคร่ง ใช้ภาษาที่อ่อนโยน อารมณ์ละเอียดย เช่น “ครูขอโทษนะ” “ขอให้พวกหนูไปดีเถอะนะ” ซึ่งสะท้อนจิตใจที่อ่อนโยนและเปี่ยมเมตตา

ผลการศึกษาพบว่า ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร ภาพแทนผู้หญิงทั้งในฐานะผู้เผชิญหน้ากับสิ่งเหนือธรรมชาติ ผู้มีความกล้าหาญในการตัดสินใจ รวมถึงผู้ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ สะท้อนให้เห็นถึงพลังภายในของผู้หญิงร่วมสมัยที่ไม่ยอมจำนนต่อโชคชะตา แต่กลับลุกขึ้นต่อสู้ด้วยความรัก ความรับผิดชอบ และสติปัญญา นอกจากนี้ ผู้เล่าเรื่องยังเลือกใช้ภาษามาสะท้อนความเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ และเปราะบางของผู้หญิง ส่งผลให้ผู้อ่านสัมผัสถึงความซับซ้อนทางอารมณ์ของผู้หญิงในสังคมร่วม

สมัยได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นพพร ประชากุล (2552 : 12) ได้กล่าวถึง ภาพแทนผู้หญิงคือ พิจารณาว่าภาพของผู้หญิงแต่ละคนที่โลดแล่น ไปมาในหน้ากระดาษของ วรรณกรรมราวกับมีชีวิตเลือดเนื้อนั้น แท้จริงแล้วต่างก็เป็นภาพที่ถูกประกอบสร้าง ด้วยการ หยิบเลือกเอาคุณค่าบางอย่างของผู้หญิงสู่การรับรู้ของสาธารณะ การพินิจพิเคราะห์ภาพเสนอ ทาง จินตนาการเหล่านี้จึงเป็นหนทางที่ช่วยพาเราเข้าไปสัมผัสทัศนคติ ความคิดความเชื่อ และ ความคาดหวังที่ผู้คน ในสังคมมีต่อผู้หญิง นอกจากนี้ ภาพแทนผู้หญิงเป็นผู้เผชิญหน้ากับสิ่ง เหนือธรรมชาติ เป็นภาพแทนผู้มีความกล้าหาญต่อสู้กับสิ่งเหนือธรรมชาติ ผู้มีความกล้าหาญใน การตัดสินใจ รวมถึงผู้ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ มิใช่เป็นผู้ที่รอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่ง สอดคล้องกับสิรินทร์ สนิทชน (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย โดยผลการศึกษาได้กล่าวถึง การปรับเปลี่ยนจากขนบหรือแบบฉบับเดิมของทั้งนวนิ ยายโรมานซ์และนวนิยายระทึกขวัญ โดยเฉพาะด้านตัวละครซึ่งผู้ประพันธ์สร้างตัวละครที่มี ลักษณะละเมียดเรื่องเพศสถานะตามแนวคิดกระแสหลักในสังคมไทย ซึ่งเห็นได้จากตัวละครเอก และ ตัวละครรองจำนวนหนึ่งในนวนิยาย Romantic Suspense ที่มีพฤติกรรมในเชิงต่อรอง ตั้งคำถาม ทำ ทาย หรือตอบโต้กับแนวคิดชายเป็นใหญ่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงแสดงให้เห็นว่าสังคมไทย มองบทบาททางเพศอย่างเปิดกว้างมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร นำเสนอในฐานะผู้ที่เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มีความสามารถ และกล้าหาญในการเผชิญหน้ากับอันตรายและความจริง ทั้งยังสามารถพึ่งพาตนเองและ ตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล แสดงถึงบทบาทของผู้หญิงร่วมสมัยที่ไม่จำนนต่อชะตากรรม แต่เลือก กำหนดเส้นทางชีวิตของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับณัฐยา อธิจิจันทร์ และอรทัย เพ็ญยุระ (2565 : 244) เรื่อง การนำเสนอภาพผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคมทศวรรษ 2530 ในนวนิยายเรื่อง จินตปาตี ผลการวิจัย พบว่า ความเป็นพลวัตของสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปเพื่อสอดรับกับความ เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงในสังคมที่เห็นได้จากภาพการ นำเสนอที่เป็นภาพสะท้อนจากนวนิยาย ผู้หญิงสมัยใหม่คือผู้หญิงที่มีความคิดและการใช้ชีวิตที่ แปรผันไปกับบริบททางสังคมส่งผลให้ผู้หญิงมีความ ทัดเทียมกับผู้ชายมากขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

1. ภาพแทนผู้หญิงร่วมสมัย: ผู้หญิงในเรื่องไม่ใช่เพียงผู้รอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น แต่เป็นผู้ลุกขึ้นต่อสู้เอง มีบทบาทสำคัญในการเผชิญหน้ากับสิ่งอันตราย กล้าตัดสินใจ และร่วมแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมใหม่ที่ให้ความสำคัญกับความเข้มแข็งและอิสระของผู้หญิง

2. การผสมผสานระหว่างความกล้าหาญและความอ่อนโยน: ตัวละครเอกหญิงมีทั้งด้านเข้มแข็ง กล้าหาญ และด้านที่อ่อนโยน มีเมตตา แสดงให้เห็นถึงภาพผู้หญิงที่มีความซับซ้อนทางอารมณ์และหลุดออกจากภาพดั้งเดิม

3. กลวิธีทางภาษา: ผู้เล่าเรื่องเลือกใช้ภาษาบรรยายที่เน้นอารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำเพื่อสะท้อนบุคลิกของตัวละครเอกหญิง ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหนักแน่นในการตัดสินใจ หรือถ้อยคำอ่อนโยนในฉากสะท้อนอารมณ์ ล้วนส่งผลให้ผู้อ่านมองเห็นพลังทางใจของภาพผู้หญิงอย่างชัดเจน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร ให้เห็นว่านวนิยายแนว Romantic Suspense ของปองวุฒิ รุจิระชาคร นำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะ “ผู้กำหนดชีวิตด้วยตนเอง” ผ่านลักษณะของความเข้มแข็ง กล้าหาญ มีความสามารถ พึ่งพาตนเอง และอ่อนโยนมีเมตตา ภาษาที่ผู้เล่าเรื่องเลือกใช้อย่างประณีตช่วยสะท้อนอารมณ์ ความคิด และพลังภายในของตัวละครหญิงได้อย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย 1. งานวิจัยนี้สามารถมีส่วนสนับสนุนการปรับเปลี่ยนภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมไทยให้สอดคล้องกับบทบาทของผู้หญิงในสังคมร่วมสมัยใหม่มากขึ้น โดยเฉพาะการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงที่เข้มแข็ง กล้าหาญ พึ่งพาตนเองได้ มีความสามารถในการตัดสินใจ และไม่ยอมจำนนต่อโชคชะตา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติใหม่ต่อบทบาทของผู้หญิง อันอาจส่งผลต่อการสร้างแบบแผนสังคมที่ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ 2. จากผลการศึกษาให้เห็นว่า ผู้หญิงในนวนิยายแนว Romantic Suspense ไม่ได้เป็นเพียงผู้ถูกระทำหรือรอความช่วยเหลือจากบุคคล โดยเฉพาะผู้ชาย แต่กลับเป็นผู้ลุกขึ้นเผชิญหน้ากับอันตรายและต่อสู้เพื่อความถูกต้อง ซึ่งเป็นการรื้อถอนภาพจำแบบเดิมของผู้หญิงในวรรณกรรมและเปิดพื้นที่ให้เห็นถึงศักยภาพและความเป็นมนุษย์ของผู้หญิงได้ชัดเจนมากขึ้น 3. งานวิจัยนี้ยัง

สะท้อนให้เห็นถึงพลังของภาษาในฐานะเครื่องมือที่ช่วยประกอบสร้างภาพแทนผู้หญิง โดยผู้เล่าเรื่องเลือกใช้ถ้อยคำที่สะท้อนความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ และความเด็ดเดี่ยว ล้วนส่งเสริมให้เห็นถึงมิติที่ลึกซึ้งและซับซ้อนของผู้หญิงในบริบทวรรณกรรมไทยร่วมสมัย **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 1. ควรมีการศึกษาภาพแทนผู้ชายในนวนิยายแนว Romantic Suspense ของ ปองวุฒิ รุจิระชาคร 2. ควรวิเคราะห์ภาษาวรรณศิลป์เชิงลึก เช่น การเลือกใช้ถ้อยคำ การสร้างบทสนทนา หรือการใช้สัญลักษณ์ในการสร้างอารมณ์ของตัวละครหญิง เพื่อทำความเข้าใจกลไกการสร้างภาพแทนผ่านภาษาของนักเขียน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐยา อธิธิจันทร์ และ อรทัย เพ็ญยุระ (2565). การนำเสนอภาพผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคมทศวรรษ 2530 ในนวนิยายเรื่อง จินตปาตี. *Dhammathas Academic Journal*. 22 (1), 235-248.
- ณัฐพร โสดาวิจิต. (2563). ภาพแทนของความเป็นหญิงในสังคมเกาหลีสมัยใหม่ กรณีศึกษาละครเรื่อง *Search: www(검색어를 입력하세요: www)*. ใน *ปริญาอักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพพร ประชากุล. (2552). แนวคิดสกุล “สตรีนิยม” (Feminism). ใน *ยกอักษรรย่อนความคิด เล่ม 2 ว่าด้วยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. กรุงเทพฯ: อาน.
- ปองวุฒิ รุจิระชาคร. (2560). *พักตร์อำพราง*. กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิง.
- เพชรินทร์ นาทศรีทา. (2554). ภาพลักษณ์ไทยในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์ของนักเขียนหญิง. ใน *ปริญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิชรินทร์ สนิทชน. (2557). นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย. ใน *ปริญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ละอองดาว จิตต์พิริยะการ. (2562). หญิงม่าย: ภาพแทนนางเอกชายขอบในนวนิยายไทยร่วมสมัย. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญยามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาวดี เพชรเกตุ. (2562). กบฏล้านนา: การประกอบสร้างภาพแทนผู้ชายล้านนาในนวนิยายไทยระหว่าง พ.ศ. 2490-2560. *วารสารพินเนศวร์สาร*, 15(1), 69–85

เสนาะ เจริญพร. (2546). ภาพเสนอผู้หญิงในวรรณกรรมไทยช่วงทศวรรษ 2530: วิเคราะห์ความโยงใยกับประเด็นทางสังคม. ใน *ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาลัทธิสังคม*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Nora Roberts. (1995). *Crafting Romantic Suspense*. เรียกใช้ เมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566 จาก <https://writingcorner.com/crafting-romantic-suspense/>

Stuart Hall. (2013). “*The work of representation*” (*Chapter of Representation: cultural representations and signifying practices*). London: Sage. เรียกใช้เมื่อ 10 สิงหาคม 2568 <https://scholar.google.com/scholar?q=Stuart+Hall>.